

ការសំភាសន៍របស់លោកតា ចឹក រុន

ក៖ អ្នកធ្វើការសំភាសន៍មាន សួន សុខលី ខ៖ អ្នកត្រូវបានគេសំភាសន៍ លោកតាចឹក រុន

ការសង្ខេបរបស់លោកតា ចឹក រុន

លោកតាចឹក រុន គាត់មានអាយុ ៧៧ឆ្នាំ ក្នុងឆ្នាំ២០១៨។លោកតាចឹក រុន មានភេទប្រុស ។លោកតាចឹក រុន មានទីលំនៅនាពេលបច្ចុប្បន្ននៅ ភូមិបារកូ សង្កាត់ដង្កោ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានី ភ្នំពេញ។លោកតាចឹក រុន មានកូនទាំងអស់ចំនួន ៧នាក់។លោកតាចឹក រុន បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ នៅឆ្នាំ ជំនាន់សម្តេចតា មុនពពក។លោកតាចឹក រុន មានប្រពន្ធតែមួយនាក់ទេ។

ក៖ ជាដំបូងខ្ញុំសូមអរគុណលោកតា សំរាប់ឧកាសដែលលោកតាផ្តល់ឧកាសអោយខ្ញុំធ្វើការសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកតា។ ហើយការសំភាសន៍មួយនេះគឺត្រូវបានធ្វើឡើងដោយសាកលវិទ្យាល័យមួយដែលមានឈ្មោះថា BYU ដោយសារតែសាកលវិទ្យាល័យនិងចង់ថែរក្សាអំពីជីវប្រវត្តិដ៏ដូនដីការបស់លោកតាទុកសំរាប់អោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយពួកគាត់អាចស្តាប់។ ហើយបន្ទាប់ពីការសំភាសន៍នេះរួចហើយ តើខ្ញុំអាចសុំដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះនៅក្នុងប្រព័ន្ធរបស់សាកលវិទ្យាល័យមួយដែលមានឈ្មោះថា WWW.Cambodianoralhistories.byu.edu ខ្ញុំជាអ្នកសំភាសន៍លោកតាមានឈ្មោះថា សួន សុខលី ហើយចឹងការសំភាសន៍នេះធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី០៥ ខែ០៥ ឆ្នាំ២០១៨ ដែលមានទីកន្លែងនៅក្នុងភូមិ ឃុំអីគេដែលលោកតា?

ខ៖ ភូមិបារកូ សង្កាត់ដង្កោ ខ័ណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ។

ក៖ លោកតាយល់ព្រមអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍នេះនៅក្នុងប្រព័ន្ធរបស់សាកលវិទ្យាល័យនិងបានដែលឬទេ?

ខ៖ បានបាន។

ក៖ ចា លោកតាមានឈ្មោះនិង នាមត្រកូលអីគេដែល?

ខ៖ នាម ចឹក រុន។

ក៖ ចឹក រុន។

ខ៖ បាទ។

ក៖ ហើយលោកតាមានឈ្មោះហៅក្រៅទេ?

ខ៖ អត់ទេ ដូចជាអត់មានទេ។

ក៖ ឈ្មោះនិងគឺ ឪពុកម្តាយជាអ្នកដាក់អោយតែម្តងលោកតា?

ខ៖ បាទ គឺឪពុកម្តាយជាអ្នកដាក់អោយមករហូតម្តង។

ក៖ ចា ហើយលោកតាឆ្នាំនិងមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ: ៧៧ឆ្នាំ។

ក: ចឹងលោកតាកើតនៅឆ្នាំណាដែល? ដូចជាឆ្នាំមួយពាន់ប្រាំបួនរយ?

ខ: ឆ្នាំ១៩៤១។

ក: បាទហើយដោយសារខ្ញុំចែក២០១៨និង ដកជាមួយ ៧៧ ចឹងឃើញ១៩៤១។ ហើយលោកតាមានឆ្នាំខ្មែរឆ្នាំអីក៏ដែល? ដូចជាជូត ឆ្លូវ ខាល ថោះអី?

ខ: មិនចាំទេ មិនចាំទេឆ្នាំខ្មែរនោះ។

ក: បាទដូចជា ឆ្នាំជូត ឆ្លូវ ខាល ថោះអីនិង លោកតាឆ្នាំអី?

ខ: ឆ្នាំមមី ខ្ញុំមានឆ្នាំមមី។

ក: មមី បា ហើយលោកតាមានទឹកនៃឆ្នាំកំណើតនៅភូមិអី ឃុំអីដែល?

ខ: ឃុំបារកូនិងមង។

ក: ភូមិបារកូនិងមង។

ខ: បាទ ឃុំបារកូ ភូមិបារកូ សង្កាត់ដង្កូវ ខ័ណ្ឌដង្កូវ រាជធានីភ្នំពេញនិងតែម្តង។

ក: បា ខ្ញុំលឺសូរថាលោកតាធ្លាប់ឆ្លងកាត់ច្រើនជនន់ ដូចជាភ្នំពេញប្រហែលជាប៉ុន្មាន? ដូចជាបួន ទៅបីជំនាន់ដែល?

ខ: បួនជំនាន់។

ក: ចឹងលោកតាបានឆ្លងកាត់បួនជំនាន់។

ខ: បាទ បើអាជនន់មុននោះមិនបានចាំទេ ព្រោះជនន់បារាំងទំលាក់គ្រប់បែកនៅផ្សារកណ្តាលនិងណា។ កាលនិងខ្ញុំនៅក្នុង នៅក្នុងណាស់។

ក: បាកាលនិងនៅ លោកតាប្រហែលជាអាយុប៉ុន្មាន?

ខ: ប្រហែលជាបីទៅបួនឆ្នាំនិង ថាបួនឆ្នាំចុះ កាលនិងនៅក្នុង ហើយជនន់ឥសានៈវិញខ្ញុំទាន់ ព្រោះកាលនិងនៅជំនាន់ឥសានៈនិងខ្ញុំវាវេទនាដែលណា បាទវេទនាដល់ពេលដែលពួកឥសានៈវាចូលមកក្នុងភូមិជាមួយនិងភូមិនិងដូចជាភូមិបារកូ និងដល់ចឹងទៅខ្ញុំរត់ទៅដេកវត្តពិដងនុះ វត្តតាជ្រឹង អាឡូវវត្តជ្រើយថាទុំ កាលនិងគេហៅវត្តតាជ្រឹង ព្រោះវាចូលមកវាចូលមករកជនជាតិបារាំងទេប៉ុន្តែក្រែងលោខ្មែរយើងវាពាក់ពាន់ជាមួយ មិនដឹង ដល់ពេលហើយ ដល់យើងនាំគ្នារត់ទៅវត្តតាជ្រឹង កាលជំនាន់និងវាជាជំនាន់ឥសានៈ។

ក: បាជំនាន់ឥសានៈ ហើយឥសានៈនិងជាជនជាន់ដើមអីគេដែលលោកតា?

ខ: ឥសានៈជនជាតិដើមគឺខ្មែរយើងនិងមានពីណាទៀត ក៏ប៉ុន្តែអើ។

ក: មិនមែនបារាំងទេអីលោកតា?

ខ: មិនមែនទេ បាទបារាំងនិងមកចាប់ពួកឥសានៈនិងតែម្តង។

ក៖ អរចា។

ខ៖ នឹងហើយ។ ដូច្នោះអាមើងជាប្រជាជនអ្នកនៅក្នុងភូមិអីនិង
បើថាដឹងថាវាមកដល់កន្លែងណា កាលនិងឈ្មោះវានិង
ឈ្មោះអាអីទេភ្លេចឈ្មោះវាបាត់ទៅហើយ អើឈ្មោះវាអានិងមេធំ។

ក៖ មេធំគេ។

ខ៖ អាមេធំនិង ដល់តែវាចូលទៅភូមិណា កន្លែងណាគឺអាស់ហើយមានទារអី ជ្រូកអី
គឺត្រូវតែវាយកទៅអោយទំពារវាហូមតែម្តង។
ដល់ចឹងហើយប្រជាជនខ្លាចក្រែងលោវាប៉ះពាល់ដល់ជីវិតក៏នាំគ្នាបបួលគ្នា
ដឹងថាមកដល់ភូមិណាហើយក៏បបួលគ្នាតំទៅដេកក្នុងវត្ត ចាស់ៗណា
នាំគ្នាទៅដេកវត្តនិងយកទ្រព្យសម្បត្តិអីដែលមានបន្តិចបន្តួចនិងដូចគ្នាទាំងស្រុងនៅក្នុងផ្ទះ
និងស្លៀយទូលទៅអស់ហើយ ទៅដេកនៅវត្តនិង
ព្រោះពួកវាអត់ហានចូលវត្តទេកាលជំនន់ឥសារៈនិងណា។ បាទវាស្រលាញ់សាសនាខ្មែរដែល
ប៉ុន្តែវាធ្វើទុកខ្មែរយើង។

ក៖ ប៉ុន្តែវាសំលាប់មនុស្សសំលាប់ដែលទេអុំ?

ខ៖
បាទវាសំលាប់ដែលតែសំលាប់ដោយសារតែយើងនិងកាន់ជើងពួកខាងបារាំងពួកអីនិងណា
ដែលគេចាប់តាំងនៅក្នុងភូមិអីនិងដែលយើងមានមេភូមិអីមួយចឹងទៅ
អានិងខាងបារាំងវាដើរយកព័ន្ធក្នុងមួយផ្ទះនិងប៉ុន្មានក្នុងមួយខែក្នុងមួយថ្ងៃអីនិង
វាដើរយកម្នាក់អីចឹងទៅ។ បើដូចមេភូមិខ្ពស់ៗថ្ងៃនេះចឹងណា និងហើយគេចាប់តាំងចឹង
ហើយពួកបារាំងនិងវាចូលមក វាត្រូវការ
ត្រូវការវាដើរជាមួយខ្មែរយើងដែលនៅនិងវាចូលមករករឿង
ដល់ហើយយើងដឹងដំណឹងក៏នាំគ្នាតំទៅដេកវត្តអស់ទៅ ហាហារ។

ក៖ បាហើយបន្ទាប់ពីជំនាន់និងហើយមានជំនាន់អីគេទៀតដែលលោកតា?

ខ៖ អើបន្ទាប់ពីជំនាន់និងមក មានជំនាន់អី មានតែជំនាន់ពពកនិង។

ក៖ បាកាលនៅជំនាន់និងលោកតាចងចាំសាច់រឿងអីគេខ្លះដែល?

ខ៖ ចង់ភ្លេចអស់ហើយជំនាន់ពពកនិងខ្ញុំ មានយាយខ្ញុំនេះកាលពីសង្គមមក
កាលពីសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហានុ
លោកដែលបានទើបតែសុភកនិងណាតាំងពីជំនាន់និងមក បានខ្ញុំការ
កាលមុននិងខ្ញុំនៅភ្នំពេញដែល ខ្ញុំនៅជាមួយនិងស្តេចដែល នៅជាមួយនិងព្រះអង្គម្ចាស់
សង ដេត។

ក៖ អរចឹងមានន័យថាលោកអុំធ្លាប់ធ្វើការនៅរាជវាំងដែល?

ខ៖ អត់ទេ អត់ទេ។ នៅធ្វើការខាងក្រៅទេ ប៉ុន្តែពីដើម ចៅឃើញកន្លែងស្នាក់អូឡាំពេកនេះ
កន្លែងនិងពីដើមមកជាកន្លែងរង់បរទេសសេះទេ ខ្ញុំនៅរាល់បរទេសសេះនិង
ដល់ហើយកាលនិងខ្ញុំជាអ្នកកាន់សេះរបស់ព្រះអង្គម្ចាស់ជាមួយព្រះអង្គម្ចាស់និងណា
និងហើយ ដល់ពេលនៃកេបិទជំនាន់បរទេសសេះនិងទៅ គេបង្កើតជាអាងទឹក
គេបង្កើតជាកិឡាគេហៅថាកិឡាស្នាក់អូឡាំពេកអីនិងចឹងទៅ

ដោយសារអ្នកពេកនឹងក៏ខ្ញុំទៅធ្វើនៅជាមួយនិងដែល
នៅកន្លែងអាងជំនីងខ្ញុំធ្វើជាមួយបារាំង បន្តបារាំងគេចេះខ្មែរ ហាហា។

ក៖ បាហើយលោកអ្នកចេះបារាំងទេ?

ខ៖ អត់ទេ ខ្ញុំមានប្អូនខ្ញុំមួយចេះបារាំង ធ្វើការនិងអត់មានពេលម៉ោងអីទេ
ធ្វើការទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ អ្នកដែលកាន់កន្លែងក្រឡឹងម៉ាស៊ីនអីនិង
គឺថាឈររស់រាប់ស្លូតអីៗដាក់អាំងនិងទៅលើអាំងទឹកជំនីងនៅសព្វថ្ងៃនិង
និងហើយខ្ញុំនៅធ្វើជាមួយបារាំងនិង ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃនិង និងហើយកាលនិងប្រាប់ខែថ្លៃណា
គួរសមដែលមួយខែសាមសិបរៀលណា សាមសិបរៀលលុយខ្មែរយើងពីដើមនិងថ្លៃណា។

ក៖ បា។

ខ៖ បាទមួយខែសាមសិបរៀល ហើយដល់តែរួចពីនិងទៅខ្ញុំក៏ ទៅនៅស្រុកជាមួយយាយទៅ
(គឺប្រពន្ធភាត់) កាលនិងទៅនៅភាគីនេះ ដល់តែនៅភាគីនេះបានប្រហែលជាមួយឆ្នាំទៅពីឆ្នាំ
កើតសង្គ្រាមមកព្រឹម។

ក៖ សង្គ្រាមនិងគឺជាជំនាន់ពពកនិង?

ខ៖ បាទកើតជំនាន់ពពកនិងមក កើតសង្គ្រាមនិងទៅ កាលនិងសម្តេចនរោត្ត
ហៅសម្តេចឌីនិង គាត់យាងទៅស្រុកចិននុះ ដំតែទៅៗ
អាណានុលនេះគេធ្វើរដ្ឋប្រហាររដ្ឋអីនៅក្នុងប្រទេសនិងទៅ
ដល់ហើយស្តេចគាត់អត់បានយាងមកទេកាលនិង ចំណែកខ្ញុំនៅនុះ គ្មានបានធ្វើអីទេ
នៅធ្វើតែស្រែធ្វើភ្លើងអីធុមតាដូចយើងចឹងនិង ហើយរកស៊ីអីចឹងទៅ
ដល់ហើយសំខាន់ខ្ញុំនៅក្មេង កាលនិងនៅពីក្មេងរកស៊ីខ្លះ ធ្វើស្រែធ្វើភ្លើងខ្លះទៅ
រកគ្រឹមអីរកសាច់គ្រាន់ចិញ្ចឹមជីវិត ចិញ្ចឹមកូនចិញ្ចឹមចៅអីចឹងទៅណា។
ហើយកាលនៅជំនាន់និងខ្ញុំមានកូន៣នាក់៤នាក់ហើយ។

ក៖ បាហើយនៅជំនាន់ពពកនិង តើលោកគាបានឆ្លងកាត់នៅភាពលំបាកអ្វីខ្លះដែល?

ខ៖ បាទ អាការលំបាកនិងវារកពាក្យអីនិយាយលែងកើតហើយ អាទិសវាគេហៅថា
អោយតែនិយាយទៅវារៀងអួលដើមក។

ក៖ បាវលោកគាអាចនិយាយប្រាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ។

ខ៖ បាទ វាពិបាកអាការហូបចុកនិងក៏ពិបាក ដើរក៏ពិបាក ដេកក៏ពិបាក
ដេកជួនណាអីធ្វើការងារនិងប្រលោះបាយនិង ចុះកាលនិងមានរោងអី
ដេកនិងអាទិសដល់តែអារលីមមកតិចៗនិងក៏ចេះតែដេកលក់ដែល
ដកស្ទង់អីនិងរលីមមកស្រេចៗក៏នៅតែធ្វើដែល
មិនមែនដូចយើងដកស្ទង់សម័យយើងដកជួនណា អាទិសម័យរោងគេនិង
ធ្វើការគ្មានអោយដើរចេញពីរោងគេទេ នៅហ្នែងធ្វើនិង ទោះបីជាភ្លៀងយ៉ាងមិចក៏ដោយ
អស់កម្លាំង ដល់ពេលសំរាកនិងអស់កម្លាំងមកផ្ទះមិនរួចនិង
បបួលគ្នាដេកនៅកន្លែងសំណាប់សំណ្តង់គេនិង លក់ក្នុងទឹកគេនិង នៅអាលើធ្វើគេនិង
រលីមបំបិចបំប៉ាវចមេចចេះតែលក់ទៅ
អាទិសកាលលំបាកនៅជំនាន់ពពកនិងថាវាខ្លាំងមែនទែន វានឹកទៅវានិយាយច្រើន
វាច្រើននិងអាការលំបាកវេទនា ហូបចុកអីល្អចលាក់ក៏មិនបាន
វាយកអាណាដែលខុសអីតិចតួចនិង យកគ្នាទៅសំលាប់ក៏មាន។
លោកយកទៅធ្វើទុកធ្វើទោសគ្នា បាទដូច្នោះវានេះដែល វាពិបាកដែល

តែរួចពីពិបាកទៅខ្ញុំនឹងក៏បានអើអង្គរធ្លាក់លើឫក៏អង្គរណាហើងមិនដឹងទេ
បានគេចាត់តាំងអោយខ្ញុំទៅដាំបន្លែនៅនុះ ខាងក្រោយកោះជំនុះ
បានដាំបន្លែដាំពោតដាំអី រួចហើយខ្ញុំទៅនិងគេ គេឃើញស្មារដែរខ្ញុំគេអត់ដកទេ
គេអោយដាំតាំងពីល្អៅ តាំងពីត្រលាច តាំងពីពោតដាំរាប់ហិចតាមិនឈ្នះទេ។
បានដល់តែដឹកមក
យកមកចាក់ចោលនៅកន្លែងសហករនិងអាកន្លែងគេដាក់រួចចុងភៅគេនិង
ចាក់មកអាណាវល្លយក៏រលួយទៅ អាណាអីក៏អីទៅ
តែប្រជាជននៅតែហូបមិនគ្រប់មិនគ្រាន់អាដែល។

ក: ចាហើយកាលនិងលោកគាត់នៅជុំគ្រុមគ្រួសារទេ? ឬក៏អាពាហ៍ពិពាហ៍?

ខ: បំបែក អរកាលនិងរាប់បែក ខ្ញុំទៅនៅតែនុះ នៅតែអីកន្លែងចំការនុះ យាយនៅនេះ
យាយគាត់អ្នកកិនអង្ករកិនអីនិង យកក្បាលកិនអង្ករ រែងអង្ករជាមួយយាយៗនិង
ហើយកូនចៅខ្ញុំនិងយកមកផ្ញើរនៅកន្លែងនេះ ស្តីគេនៅកន្លែងយាយៗមើលនិង
គេហៅមណ្ឌលនិងហើយ ផ្ញើនៅមណ្ឌលអោយយាយៗមើល។

ក: កូនខ្ញុំមួយនោះបែកពោះស្លាប់ អាយុ១៦ ១៧ហើយនិងណា?

ក: ចាមេចចឹងយាយ?

ក: កាលនិងខ្ញុំទៅធ្វើការចឹងទៅ អត់មានអ្នកណាគេនៅចង្រ្កានបាយ
ព្រោះខ្ញុំអាស្រ័យតែនៅចង្រ្កានបាយនិងដាប់កូនមួយទៅអត់មានអ្នកណាគេជួយមើលកាល
និង។

ខ: និងហើយដាប់កូនមួយទៅ។
ហើយកាលនិងគេអោយម៉ែខ្ញុំទៅជួបមុខមួយភ្លែតទៅកូនស្លាប់។

ក: ចាហើយលោកគាត់មានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ: បងប្អូនខ្ញុំមានប្អូននាក់ ស្លាប់អស់ហើយ ស្លាប់នៅជំនាន់ពពកមួយបងប្រុស
អត់ដឹងយ៉ាងមេចទេគេថាវត់ទៅមេចទេអាពាហ៍ពិពាហ៍គេចាប់បានគេយកទៅវៃចោលនៅអីណា
នោះ វានៅសល់បងថ្លៃរួចបងថ្លៃក៏វាស្លាប់ទៅ
ហើយបងខ្ញុំបង្កើតពិនិត្យនិងស្លាប់លើកមុនផ្ទះនៅទីនេះ ស្លាប់កាលពីឆ្នាំទៅនិង
បានគាត់ចាស់ហើយវាប៉ៃតងហើយល្មម។

ក: ចាហើយពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេខ្លះដែលបងប្អូនលោកគាណា?

ខ: ប្អូនខ្ញុំ អរ បងខ្ញុំបងគេបង្អស់ឈ្មោះយាយវិន បាទ ចឹក វិន ហើយបងខ្ញុំមួយទៀត ចឹក រុង
មាននាមត្រកូនតែមួយនិង ហើយប្អូនខ្ញុំមួយនោះប្អូនពៅ
ប្អូនពៅបាត់តាំងពីជំនាន់អាដែងនៃកគេជំលិះចេញពីភ្នំពេញនិងប្អូនខ្ញុំនៅនេះប្តីទារហ៊ាន។

ក: ចាហើយបានជួបគ្នាវិញទេលោកគាត់?

ខ: អត់ទេ អត់អាស្រ័យពិនិត្យបងប្អូន។

ក: ហើយលោកគាត់ជាកូនទីប៉ុន្មាន?

ខ: ខ្ញុំជាកូនទីបី។

ក: ទីបី?

ខ៖ បានមើល បងវិន(យាយវិន) បងរុង បងខ្ពង ហើយបានទៅប្អូនខ្ញុំត្រលាច
បានត្រលាចនិងមានប្តីធ្វើជាទាហ៊ាននិង។

ក៖ ចារគាត់ឈ្មោះត្រលាចចឹងម៉ង់លោកតា។

ខ៖ បានឈ្មោះចឹក លាច។

ក៖ ហើយខ្ញុំសុំសួរលោកតាទៀតថា
តើលោកតាចង់ចាំសាច់រឿងអីខ្លះអំពីបងប្អូនលោកតាកាលនៅពីក្មេងៗណា?

ខ៖ អរនៅពីក្មេងនិងដូចជាមិនសូវបានជួបជុំគ្នាទេចៅ
មិនបានជួបគ្នាផងបែកគ្នាទាំងអស់។ ខ្ញុំទៅនៅតាកែវនិង
ប្រុងត្រលប់មកស្រុកវិញតែនៅមិនរួច បើពួកពពកនៅស្នាក់តាមផ្លូវគ្រប់កន្លែង
ហើយនិងទាហ៊ានកាលនិងមកអត់រួចទេ ណាហើយក៏ចេះតែទ្រាំនៅនិងធ្វើការទៅ។

ក៖ ចុះបើយើងមកគេចាប់សំលាប់អីអុំ?

ខ៖ អរតែមកនិងគេចាប់បានមិនរស់ទេ
គេសំលាប់ចោលណាព្រោះយើងរត់ចោលមកខាងអាដែងណែកទាហ៊ានលន់ណុលណា
និងហើយដល់ចឹងគេចាប់អត់បានទេ។

ក៖ ចាហើយឪពុកម្តាយរបស់លោកតាពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះដែលលោកតា?

ខ៖ គាត់ស្លាប់អស់ហើយនិង។

ក៖ ចារ តែគាត់មានឈ្មោះអីដែល?

ខ៖ ជា ចឹក (ឪពុក) ហើយម្តាយខ្ញុំនោះឈ្មោះ នាមត្រកូលគាត់ស្តីគេទេអើ រឿង ស្តីរឿងទេ
មិនដឹងទេខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយឈ្មោះរឿង។

ក៖ ចាហើយចុះពួកគាត់ស្លាប់នៅឆ្នាំណាដែលលោកតាចាំទេ?

ខ៖ ឪពុកខ្ញុំស្លាប់ដូចជា៨០ ឬក៏៨៤ទេ នេះគាត់ស្លាប់នៅនិងម៉ង
វត្តនេះគាត់ធ្វើអាចារ្យវត្តដូចជាខ្ញុំសព្វថ្ងៃចឹង។ បានដល់ឪពុកខ្ញុំស្លាប់ទៅ
ខ្ញុំក៏ដំណាងគាត់ធ្វើជាអាចារ្យវត្តសព្វថ្ងៃនិងណា
បានអាចារ្យបុណ្យអាចារ្យអីនិងបងប្អូនគេកកក្នុងភូមិក្នុងអីជិតឆ្ងាយនិង បុណ្យបថយបួន
បុណ្យសងក៏ទាន ឬបុណ្យចំរើនប្រជនជេស្តារអីនិងគេមករកខ្ញុំហើយ។
បានព្រោះខ្ញុំចេះរៀបចំចាត់ចែងកម្មវិធីបុណ្យនិងណា
ហើយនិងថ្ងៃប៉ុន្មាននេះបុណ្យនាកមហារបើឈរគេនិងនៅថ្ងៃប៉ុន្មាននេះទៀតហើយ
គេនិងចេះតែមករកខ្ញុំ
ហើយខ្ញុំនិងក៏ចេះតែទទួលគេទៅព្រោះខ្ញុំធ្លាប់រៀបចំរឿងកម្មវិធីបុណ្យ បាទ។

ក៖ ហើយឪពុកម្តាយរបស់លោកតា
តើគាត់ចាំថាគាត់ប្រកបរបស់អីសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតនិងកូនចៅ?

ខ៖ បានគាត់ធ្វើតែស្រែនិង ស្រែនៅម្តុំអស់នេះ នៅជិតវត្តនិងណា
តែអាចារ្យរវាទៅជាស្រែរបស់រដ្ឋហើយរដ្ឋចែកអោយគេអស់ហើយនិង។
ស្រែខ្ញុំនៅនេះទាំងអស់និង ហើយស្រែនៅណានុះពីរបី
ស្រែរបស់ឪពុកខ្ញុំណាហើយដីនេះក៏មិនមែនដីរបស់ខ្ញុំដែលដីរបស់គេទេ ប៉ុន្តែគេចែកអោយ

ដីឪពុកខ្ញុំ បើដីខ្ញុំនៅចំកណ្តាលភូមិបាក់កូរនុះ និងហើយដីខ្ញុំនៅបាក់កូរ
តែអាឡារនេះដឹងមេច គេនៅមុនគេបានហើយ រដ្ឋគេចែកអោយទៅ។

ក៖

ចារហើយក្រៅពីធ្វើស្រែនិងគាត់មានប្រកបរបរសំអាងរកម្ហូបអីផ្សេងទៀតដែលទេលោកតា?
ដូចជាកូស្តរ ឡើងភ្នែកអី?

ខ៖ អត់ទេ គាត់ឡើងភ្នែកដែលប៉ុន្តែគាត់ឡើងតិចៗណា អត់មានឡើងច្រើនទេ
ហើយចុះជំនាន់និងគាត់ឡើងទៅចាក់ជួរចាក់អីចឹងគ្រាន់តែម៉ាលក់ដូរដូចខ្ញុំ។
ខ្ញុំក៏ធ្លាប់ឡើងដែល ខ្ញុំឡើងភ្នែកដែលនិង សួរយាយខ្ញុំទៅ
នៅជំនាន់៧៩និងខ្ញុំឡើងចាក់ជួរចាក់អីអោយយាយខ្ញុំលក់
ដឹកត្រីឆ្អែត្រីអីនេះល្ងាចៗថ្ងៃស្អែកនេះអី។

ក៖ ត្រីឆ្អែត្រីអីយកមកគ្រាន់ដូរអង្ករដូរអីនិង។

ខ៖ និងហើយ។

ក៖ ដូរអង្ករ។

ក៖ ចារហើយកាលនិងលោកតាធ្វើអីខ្លះ
ដូចជាត្រីនិងលោកតាទៅរកមកដើម្បីឆ្អែត្រីលោកតាទិញគេមកស្រាប់?

ខ៖ អត់ទិញគេទេទៅរកខ្លួនឯង។

ក៖ ចារ

ខ៖ បានខ្ញុំទៅរកខ្លួនឯងមានផ្លែមួយដងសន្ទូច ផ្លែនិងសំរាប់ចងសន្ទូចចឹងទៅ
នេះខ្ញុំទៅស្ទូចនៅបឹងជើងដកអីនោះ បានទៅពីយប់អីចឹងទៅបានបួនដប់គីឡូអីចឹងទៅ
ក៏យកមកអោយយាយខ្ញុំលក់ទៅគ្រាន់បានទិញអង្ករទិញអីចិញ្ចឹមជីវិតអីចឹងទៅ
កាលនិងជំនាន់៧៩ប៉ុន្មានទេអាពេលទើបតែបែកនិង
អើវាខ្សឹមខ្សោយសឹងគ្រប់គ្នាដែលណា កាលនិងយើងប្រើលុយគេទេ គឺប្រើលុយភាគណាមណា។

ក៖ ចារហើយសំរាប់ឪពុកម្តាយរបស់លោកតាវិញ
តើពួកគាត់គឺជាមនុស្សយ៉ាងណាដែលសំរាប់លោកតា បានជាលោកតាស្រលាញ់គាត់?

ខ៖ គាត់ជូនខុស ជូនត្រូវតែកូនចៅសំណាងណាស់ តែម្តាយខ្ញុំស្លាប់តាំងតែពីខ្ញុំនៅក្នុង
ម្តាយខ្ញុំណា បានខ្ញុំជាអ្នកដុតភ្លើងអោយគាត់ទៀតពេលបូជារគាត់ណា
កាលនិងមានដើមព្រិងមួយនៅក្បែរនិងបូជារនិង ខ្ញុំជាអ្នកផ្គុំភ្លើង។

ក៖ ម្តាយលោកតាស្លាប់នៅជំនាន់ណា?

ខ៖ ម្តាយបង្កើតនៅជំនាន់មុនសម្តេចនរោត្តសីហនុនុះ។

ក៖ តាំងពីជំនាន់សម្តេចតានុះ។

ក៖ ចារ។

ខ៖ តាំងពីជំនាន់សម្តេចតា សម្តេចយាយនុះនិងហើយយូរហើយ។

ក៖ អរចឹងតាំងពីលោកតានៅក្នុង?

ខ៖ នៅតូច តែកាលនិងខ្ញុំរៀងជំទង់ដែលហើយណា។
បានអាចរៀនធម៌រៀនអីនិងចេះខ្លះហើយ កាលនិងគេអោយបួសមុខភ្លើងមួយនិង។

ក៖ ហើយចុះអំពីជីដូនជីតារបស់លោកតាវិញ
ខាងឪពុកឬខាងម្តាយតើលោកតាចាំថាពួកគាត់មានឈ្មោះអីទេ?

ខ៖ អើយជីដូនជីតា។

ក៖ អត់ចាំ?

ខ៖ ភ្លេចអស់ហើយ ជីដូនជីតាច្រើនណាស់ នៅនុះមួយភូមិគ្រាន់តែជីដូនជីតា
ហើយនៅនុះស្ទឹងនិងមួយភូមិ ហើយនៅនេះមួយភូមិប៉ុន្តែស្លាប់អស់ហើយជីដូនជីតា។

ក៖ ស្លាប់តាជា។

ខ៖ ហារ។

ក៖ ស្គាល់ត្រឹមតាជាអី?

ខ៖ អើតាជា តាពួង តាពួងនៅស្រុកចេក និងយាយនេះយាយ។

ក៖ ស្គាល់ត្រឹមតែតាទួតនិង.

ខ៖ តាទួតហើយ បានស្គាល់ត្រឹមតែប៉ុននិងទេ ក្រៅពីនិងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ
មិនដឹងទៅណាទៅណាទេ ហាហា ពេលធ្វើបុណ្យអីនិងគ្រាន់តែអុជធុកនឹកទៅជីដូនជីតា
ម៉ាកុំអីប្រាំពីសណ្តានតែប៉ុននិងទេ។

ក៖ បារចឹងនៅជុំវិញនេះសុទ្ធតែបងប្អូនខាងលោកតា ខាងអីទាំងអស់?

ខ៖ បានខាងខ្ញុំនិងដូនតាបាទ។

ក៖ បើខ្ញុំវិញនៅខាងតាកែវនុះនិង។

ខ៖ បានខាងយាយខ្ញុំនេះនៅខាងតាកែវនុះទេ (យាយខ្ញុំ គឺប្រពន្ធគាត់)។

ក៖ បាតែលោកយាយបានជួបលោកតានៅផ្សារដើមក។

ខ៖ បានបានជួបនៅផ្សារដើមកនិង ហាហា តាំងពីសង្គមនុះលុយកាលនិងថ្ងៃណាស់។

ក៖

ហើយទាក់ទងអំពីបងប្អូនរបស់លោកតាពួកគាត់រៀបការនិងដែលគាត់នៅរស់សព្វថ្ងៃនិង
មានទេ?

ខ៖ បងប្អូនអត់មានទេ។

ក៖ បងប្អូនគាត់សុទ្ធតែស្លាប់អស់ហើយ។

ខ៖ នៅតែខ្ញុំមួយនិង។

ក៖ បារចឹងទាក់ទងអំពីអាពាហ៍ពិពាហ៍តើលោកតាមានភរិយា មានឈ្មោះអី?

ខ៖ ភរិយាឈ្មោះ គិត ស្រន់។

ក៖ បារហើយលោកតារៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅពេលណា?

ខ៖ អើតាំងពីជំនាន់នេះនុះ ជំនាន់យាយទួតៗ។

ក៖ នៅជំនាន់សម្តេចឪ។

ខ៖ បាទតាំងពីជំនាន់សម្តេចឪ សម្តេចតា សម្តេចយាយនុះ យាយទួត យាយតូច តាទួត។

ក៖ ហើយលោកតាពេលជួបលើលោកយាយដំបូងនៅឆ្នាំណា?

ក៖ ភ្លេចអស់ហើយនឹង។

ខ៖ មិនដឹងទេ មិនដឹងឆ្នាំព្រោះកាលនិងវាមានគេធ្វើអើគេហៅអីទេ អាតាសុីវីល វាបាក់ជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅតែខ្ញុំទុកបានទាំងអស់នឹង។

ក៖ តែកាលនិងភ្លើនេរ្យៗ។

ខ៖ ភ្លើនេរ្យៗអស់ទៅ អាពាហ៍ពិពាហ៍គ្រាប់បែក វាទំលាក់មកចម្លុះនិងតែម្តង។

ក៖ រួចហើយផ្ទះនេះអស់អាណឹង ខ្ញុំអត់មានអីស្លៀកសោះ នេះអស់រលឹងម៉ង មានតែខោអាវនៅពាក់ជាប់និងខ្លួនទេ ហើយកូនមួយម្នាក់និងរត់ចូលក្រុងសេគេតាស។

ក៖ បារប្លង់សេនិងដីដែលគេជីកក្រោមដីនិងអីអុំ?

ក៖ ប្លង់សេនិងដីគេជីកក្រោមដីនិង រត់រកអាណឹងដល់តែវាទំលាក់គ្រាប់បែកមក អាម្សៅវានិងខ្នាតទំលាក់ពេញដីនិងសុទ្ធតែជីវិតាស វានេះប្តែងធ្លាក់ក្រុងណានេះក្រុងនិង ធ្លាក់ក្រុងណានេះក្រុងនឹង។

ខ៖ កាលនិងកុំអីក៏វាងអត់ទំលាក់ដែលប៉ុន្តែវេតណាមវាមក វេតណាមវាមកពេញនិងទាំងអស់។

ក៖ ដល់ពេលរួចគេក៏ទំលាក់ទៅ។ ទំលាក់មកនេះផ្ទះខ្ញុំអស់អាណឹងអត់មានអីនៅទេ។

ខ៖ ដល់តែធ្លាក់នេះអស់អាណឹងចឹងទៅ បានវាដកថយទៅ។

ក៖ បារដល់ពេលនេះរួចអស់ហើយ វាអោយរោងបាយមួយនៅតាស។

ក៖ បាររួចទ្រពសម្បត្តិអីនេះអស់រលឹងទៅ?

ក៖ នេះទាំងអស់ អស់រលឹងគ្មានសល់ទេ។

ខ៖ នេះទាំងស្រូវមួយដុងរុកនិងក៏នេះអស់រលឹងទៅ។

ក៖ ដល់អោយបានអ្នកស្រុកគេអោយបាយអោយអង្ករអីដាំទៅ។

ខ៖ មេស្រុកមេភូមិ កាលនិងគេមានគេអោយទៅ ខ្ញុំគ្មានអី។

ក៖ មេភូមិនិងអោយតែមកទៅរោងបាយនិង អោយរោងបាយមួយអោយខ្ញុំនៅ។

ខ៖ អោយរោងបាយមួយ អោយខោខ្លីមួយ ខ្ញុំតែខោខ្លីនិង ថាស្តីបន្តិចក៏គ្មានសល់ដែល។

ក៖ គ្មានសល់អីទេ នេះអស់រលឹង.

ក៖ នៅពេលលោកតាជួបលោកយាយដំបូងតើហេតុអ្វីលោកតាចូលចិត្តគាត់ ហើយស្រលាញ់គាត់? និងរើសគាត់ធ្វើជាប្រពន្ធ?

ខ៖ ខ្ញុំចេះ កាលនិងខ្ញុំ កាលជំនាន់សម្តេចសីហានុនិង គឺខ្ញុំនៅជាមួយជនជាតិចាម រួចហើយចាមនិងស្រលាញ់ខ្ញុំជាងកូនគាត់ទៅទៀត ស្រលាញ់ខ្ញុំជាងកូនគាត់ទៀត គាត់ខ្លាចខ្ញុំចេញពីគាត់ គាត់ត្រូវតែរកប្រពន្ធអោយខ្ញុំ ដើម្បីអោយនៅជាមួយគាត់ជាប់។ គាត់រក រកមួយកន្លែងវាខុស ទៅរកមួយកន្លែងនិង ខ្ញុំជួបអារវហែកក្លៀក នេះ។

ក៖ ហាហារ អារវហែកក្លៀកមេចវិញលោកតា?

ខ៖ ពាក់អារវហែកក្លៀកចេញមក រួចហើយខ្ញុំក៏មើលទៅពាក់អារវហែកក្លៀក ដល់តែពេលហើយទៅ ហាហារ។

ក៖ ចុះកាលនិងខ្ញុំមានអីណា ចុះខ្ញុំកូនអ្នកក្រីក្រនិង។ កាលនិងខ្ញុំនៅជាមួយម៉ែចុងខ្ញុំនិង

ខ៖ ដល់តែពេលខ្ញុំមកផ្ទះវិញបានជិតប្រហែល ដល់តែយាយចាម ប្រពន្ធចាមនិង គាត់សួរថាមេចហើយហ្នែងត្រូវមួយណាពីរនិង គេមានបងប្អូនគេជំនាក់បងប្អូនបង្កើតគេនិង ដល់ហើយខ្ញុំថា ខ្ញុំស្រលាញ់អារវហែកក្លៀក ហាហារ។

ក៖ អារវហែកក្លៀក ហាហារ។

ខ៖ អារវហែកក្លៀកហើយក៏ព្រមព្រៀងគ្នាទៅ និយាយពីរឿងទឹកដោះទឹកអីកាលនិងជំនាន់និងប៉ុន្មាន? ពីរពាន់អី?

ក៖ ពីរពាន់ កាលនិងលុយផ្លែណា.

ខ៖ លុយផ្លែ លុយខ្មែរពីដើម ខែកខ្ញុំប្រាំដំណា ហើយនិងប្រាក់រាប់ កថាពីរសងខាង ហើយបន្ទោងប្រាក់ទើបតែលក់នៅ៧៩យកលុយទិញអង្ករ បន្ទោងប្រាក់។

ក៖ កាលនិងលក់នៅស្ទឹងមានជ័យនេះ។

ខ៖ យកទៅលក់នៅស្ទឹងមានជ័យ កាលនិងលក់បានបន្ទោងខ្សែករខ្ញុំនិងណា លក់តែខ្សែករប្រាំដំ ហើយនិងកថាមួយគូទេ លក់ទៅយកលុយអោយគេទៅ។ និងហើយកាលជំនាន់និងមានអីខ្ញុំខំសន្សំលុយអើយសន្សំលុយទិញកាំងពីកង ទិញកាំងពីប្រដាប់ប្រដាខ្ញុំប្រើ ដល់ហើយខ្ញុំនឹកឃើញថា ខ្ញុំដូចថាកំនិតចាស់ចឹងម៉ងទៅ ព្រោះខ្ញុំនឹកឃើញចឹងខ្ញុំចេះសន្សំ ព្រោះខ្ញុំភិតភ័យវាមិនត្រឹមតែក្រទេ តែទល់តែម្តង។ កាលនិងមិនត្រឹមតែក្រទេគឺទល់តែម្តង ខ្ញុំនៅសុីឈ្នួលគេនិងប្រាក់ខែក៏វាក្តួរសមដៃល ប្រាក់ខែឡើង៧០០ ៧០០លុយខ្មែរយើងពីដើមណា ៧០០និងផ្លែណាស់ ក្រៅពីនិងអាពុកធ្វើនេះអោយគេនិង គេបានតែបិរយ ប្រាំរយអីទេតែខ្ញុំបានប្រាំពីររយ បានថៅកែចាមនិង គាត់អោយខ្ញុំប្រាំពីររយ បានជាខ្ញុំចេះតែសន្សំទិញកងនិង ទិញកងហើយខ្ញុំទិញខ្សែករនិង ខ្ញុំលក់ប្រាំមួយដីកន្លះលក់ទៅរួចបន្ទោងប្រាក់និងដល់តែខ្ញុំត្រូវការគាត់រកប្រពន្ធអោយ មកត្រូវនិងអារវហែកក្លៀកនិងក៏លក់យកលុយទៅអោយផ្លែទឹកដោះគេនិងទៅ។

ក៖ ចារ ពួកគាត់ជាអ្នកការអោយឬក៏លោកតា?

ក៖ គេការអោយ។

ខ៖ បានការរៀបការអោយ គេនាំគ្នាធ្វើម្ហូបនេះនិង ម្ហូបចាមគេនិងណា។

ក៖ បានកាលនិងលោកគាត់ត្រាន់តែរស់នៅជាមួយនិងជនជាតិចាម ប៉ុន្តែលោកគាត់មិនមែនជាចាមទេ?

ខ៖ មិនមែនទេ ខ្ញុំខ្មែរ ខ្ញុំរិសដែលនិង ខ្ញុំរិសរៀនធម៌ចាម។

ក៖ ចាលោកគាត់និងលោកយាយមានកូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែល?

ខ៖ មានកូនប្រាំពីរនាក់ខ្ញុំ។

ក៖ ហើយពួកគាត់នៅរស់ទាំងអស់គ្នា?

ខ៖ បានប្រាំពីរ បើនិយាយទៅវាចូលដប់មួយនាក់ ដាប់នៅជំនាន់អាពាព័តមួយ ហើយដាប់នៅនេះមួយ។

ក៖ ជំរាបសួររូបង។

ខ៖ នេះកូនខ្ញុំដែល។

ក៖ បានពួកខ្ញុំជាអ្នកដើរសំភាស់ចាស់ៗអំពីប្រវត្តិរបស់ពួកគាត់ណាបង អ្វីដែលគាត់បានឆ្លងកាត់។

ក៖ បានចឹងខ្ញុំសុំសួរថា តើលោកគាត់ចេះអាននិងចេះសរសេរភាសារខ្មែរបានល្អដែលទេ?

ខ៖ ភាសារខ្មែរបើនិយាយទៅខ្ញុំចេះទាំងអស់ភាសារខ្មែរ បាលីធម៌អ៊ីក៏ខ្ញុំមើលរួចដែល បានមើលរួចទាំងអស់។

ក៖ ហើយបន្ទាប់ពីចេះនិយាយភាសារខ្មែរ តើលោកគាត់ចេះនិយាយភាសារអីផ្សេងទៀតដែលទេ?

ខ៖ អត់ អត់ទេ។

ក៖ បានបារាំងអីអត់ដែល?

ខ៖ បានតាំងកាលខ្ញុំនៅរៀនចេះបានពាក់កណ្តាលដែល ប៉ុន្តែអាឡូវសៀវភៅអីចូលស្រុកគេវិញអស់ហើយ បារាំងកាលខ្ញុំនៅរៀននិង ខ្ញុំរៀនបានថ្នាក់ទីដប់ពីរ ពីរដើមណា កាលពីជំនាន់បុរាណមកថ្នាក់ទីមួយនិងគេហៅទីដប់ពីរ ខ្ញុំរៀនបារាំងនិងជិតគេបំបែកហើយ ព្រោះតែវាវេទនាលំបាកក្រតោកយ៉ាកពេកបានជួយ កាលជំនាន់ឪពុកខ្ញុំនៅរស់ ម្តាយខ្ញុំនៅរស់បានជួយពីនាក់បងខ្ញុំ ឈ្មោះបងរុងនិងណា វែកម្តាយខ្ញុំចាក់បាញ់នាវា ខ្ញុំវែកលក់ចឹងទៅ យកទៅដូរអង្ករ លុយក៏យក ស្រូវក៏យកដែលអោយតែបានមកពីដើមដើមដូរម្នាក់ម្តងភូមិនេះម្តងភូមិនោះ គ្រាប់តែភូមិចឹងទៅ បានអស់ត្រង់ណាមកវិញមក។ និងហើយមុខរបរកាលនិង។

ក៖ បានហើយចង់សួរលោកគាត់ទៀតថា តើលោកគាត់មានមិត្តភក្តិដែលស្និតស្នាលធំឡើងជាមួយគ្នាទេ?

ខ៖ មានម្នាក់ធ្វើអាចារ្យដែលសព្វថ្ងៃនិង ហាហា បានធ្វើអាចារ្យនៅវត្តជាមួយគ្នានិង មិត្តភក្តិខ្ញុំមានច្រើនណាស់ប៉ុន្តែដាប់អស់ហើយ ពួកគាត់សុទ្ធតែអ្នកត្រូវ។

ក៖ បានពួកគាត់មានឈ្មោះអីខ្លះដែលលោកគាត់?

ខ៖ តែប្រាប់ទៅខ្លាចគ្រួសារគេខឹង ព្រោះគ្រួសារគេនឹងសុទ្ធតែអ្នកសាហាវៗខ្លាំងពេក ពួកម៉ាកខ្ញុំច្រើនដែលនឹងបីបួនប្រាំនាក់ មានតែពីរនាក់ទេដែលធ្វើអាចារ្យនៅវគ្គសព្វថ្ងៃនិង គឺខ្ញុំហើយនិងពួកម៉ាកខ្ញុំផ្ទះវានៅលិចនុះ គាត់ក៏អាចារ្យវគ្គ ខ្ញុំក៏អាចារ្យវគ្គ អាចារ្យធំខ្ញុំ គេអនុកប្រធាន។

ក៖ ហើយទាក់ទងអំពីការធ្វើស្រែវិញ តើលោកគាត់បានធ្វើការនៅវាលស្រែច្រើនទេ?

ខ៖ និយាយរឿងវាលស្រែនិង នៅជំនាន់និងវាលបាក ថ្ងៃស្អែកនិងអីមិនទាន់បានចូលផ្ទះទេ កាន់ចម កាំបិតមួយនិងដើរកាប់ស្រែគេអីដែលស្ទង់ហើយនិង កាប់ជ្រុងស្រែសព្វអស់កន្លែងនិង ស្រែខ្ញុំអីនៅម្តុំអស់និង។

ឃ៖ ប្អូនមកពីខាងអីគេនិង។

ក៖ ខាងសាលានៅសកលវិទ្យាល័យទាក់ទងជាមួយនិងអ្នកនៅសហរដ្ឋអាមេរិចបង។

ឃ៖ អរ។

ក៖ ចារភាគច្រើនគេចង់ស្លាប់អំពីប្រវត្តិជនជាតិខ្មែរដែលពួកគាត់ចាស់ៗពីមុនបានឆ្លងកាត់បង។

ឃ៖ ចុះសំភាសន៍ហើយអត់មានយកជិះយន្តហោះអីឡើងទៅទេអី? ហាហារ

ក៖ ហាហារ បា។

ឃ៖ ហើយបើយកប៉ាខ្ញុំទៅអាមេរិច។

ខ៖ អញរៀបទៅដែលនិងកាលនិងតែ។

ឃ៖ អើពុកបើទៅខ្ញុំដឹងនៅណាទេ។

ក៖ ហាហារប៉ាខ្ញុំកាលជំនាន់និងចឹងដែលបង វិសឡើងយន្តហោះទៅ តែយាយ ម៉ាកគាត់មិនអោយទៅ។

ង៖ ហើយសំភាសន៍និងបានអីគេខ្លះ?

ក៖ អើសំភាសន៍និងគេអោយជាកន្សែង និងក្រម៉ាអីទុកសំរាប់អនុស្សាវរី។

ខ៖ ខ្ញុំទៅចេះតែនឹកយាយខ្ញុំនិងបានជាខ្ញុំទៅវាមិនរួច។ ហាហារ។

ង៖ ចឹងគេអត់មានអោយអីទៀតទេនុះ?

ក៖ អត់ផងបង។

ឃ៖ ខាងសាលាអីគេ?

ក៖ ខាងសាលាសកលវិទ្យាល័យ BYU បងនៅអាមេរិច។

ឃ៖ ចុះគេអត់អោយប្រាក់ខែអីទេអី?

ក៖ អត់ទេបងមិនមែនទេ បាវ។
ហើយចង់សួរលោកតាថា នៅពីក្មេងរហូតដល់លោកតាធំឡើង
លោកតាធ្លាប់មានក្តីស្រមៃចង់ធ្វើជាក្រូបង្រៀន ឬក៏ជាក្រូពេទ្យអីទេ?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ទេ អត់មានចង់ធ្វើអី ធ្វើអីទេ បើនិយាយរួមទៅខ្ញុំជាអ្នកស្រែ ខ្ញុំចង់ធ្វើតែស្រែ
ទៅកាប់ដីអីតែប៉ុន្តែនិង អត់មានចង់ធ្វើក្រូអីទេ
បានអត់មានចង់ធ្វើក្រូធ្វើពេទ្យអីទេនៅក្នុងភូមិនេះ ចឹងបានថាខ្ញុំសព្វថ្ងៃមកនៅនេះ
គេអោយធ្វើអនុប្រធានប្រសព្វនៅជំនាន់ជិតប្រាំបួននិង
បានធ្វើប្រធានសន្តិសុខដេកអត់បានទេ កាលនិងចោរដើរលួចពេញតែភូមិទៅហើយ។
អាក់ពុងតែដើរចឹងទៅ ប្រហែលម៉ោង១២ ម៉ោងមួយអីនិងដើរចូលមក
អាចោរវាល្អយតាមពីក្រោយខ្ញុំនេះ បានពី៧៩និង ដើរជាមួយមេភូមិ
មេភូមិនិងគេអោយកាំភ្លើងមួយដើម កាំភ្លើងនិងក្រង់សុី អើអត់ទេក្រង់សុី
និងហើយក្រង់សុី។

ក៖ ជាកាំភ្លើងនុះលោកតា?

ខ៖ បាទ?

ក៖ វាជាកាំភ្លើង?

ខ៖ បាទនិងហើយកាំភ្លើងបាញ់និងណា សំរាប់ការពារភូមិ ការពារប្រជាជននៅក្នុងភូមិ
ក្រែលោកមានចោរចូលក្នុង យកការពីចោរអាណា ចោរវាដើរតាមខ្ញុំ ពីក្រោយខ្ញុំនិង
យើងចូលដៃកវាលួចពីក្រោយយើងនិង។

ក៖ បា ខ្ញុំសូមសួរលោកតាទៀតថា តើមានម្ហូបអីដែលលោកតាចូលចិត្តហូបជាងគេ?

ខ៖ បាទខ្ញុំកាលជាំនាន់មុននេះ តែអាឡូវនេះខ្ញុំមិនរើសទេនាងណា។

ក៖ បាវ។

ខ៖ បាទកូនចៅអោយអី ដូនអីហូប ហូបនិងថ្ងៃណាក៏គ្មានទៅ
ដូចជាធ្វើអាចរ្យដូចជាខ្ញុំសព្វថ្ងៃនិងគេដូនលុយមួយមីនុនពីមីនុនអីចឹងក៏សន្សំទៅ
ទិញចង់ឃ្លានអីខ្ញុំទិញហូបខ្លួនឯងទៅ។

ក៖ បា។

ខ៖ នឹងហើយ។

ក៖ ចឹងលោកតាអត់រើសទេ?

ខ៖ អត់រើទេ ចំនីហូបចុងអី ត្រីសាច់អី។

ក៖ ហើយលោកតាចេះជុសជុលនិងសងផ្ទះខ្លួនឯងទេ?

ខ៖ អត់ទេខ្ញុំលើកអីអត់រួចទេព្រោះកម្លាំងកាន់តែចាស់ ផ្ទះអស់នេះកូនចៅធ្វើអោយទេ។

ក៖ កូនចៅលោកតាជាអ្នកធ្វើខ្លួនឯង។

ខ៖ បាទពួកគាត់ជាអ្នកធ្វើខ្លួនឯង។

ក៖ ហើយខ្ញុំសុំសួរលោកតាទៀតថា តើគ្រូមគ្រូសារបស់លោកតាមានបន្ទូលដំនាញអីមួយដែលលោកតាបានរៀនពីពួកគាត់ទេ?

ខ៖ ដូចជាអត់ទេ?

ក៖ អត់ទេ?

ខ៖ បានអត់មានដំនាញអីទេ ហាហា?

ក៖ ទាក់ទងអំពីលោកតាអាចប្រាប់ខ្ញុំពីពេលដែលលោកតាពិបាកចំផុតនៅក្នុងជីវិតរបស់លោកតាណានៅពេលណា?

ខ៖ ខ្ញុំលំបាកនិងតាំងពី ទេបើនិយាយមកតាំងពីសង្គមមកតែម្តង តាំងពីសម្តេចតាសម្តេចយាយមករហូតកាលលំបាកនិងវាចេះតែចុះបើយើងក្រយើងអត់និងវាចេះតែខំហើយណាចៅ ចេះតែរកចឹងទៅដើរស្តីឈ្នួលគេធ្វើកម្មករគេសំណង់អីចង់ទៅ ដូចជាធ្វើអាងទឹកអាងនេះចឹងទៅធ្វើទាំងយប់ទាំងថ្ងៃអីចឹងទៅបានលុយបានកាក់អីចឹងទៅស្រុកទៅយកលុយអោយប្រពន្ធអោយកូនចឹងទៅ ទិញអង្ករទិញស្រូវទិញអីហូបចឹងទៅណាបានកាលលំបាកនិងដល់តែអស់ទៅ ក៏ទៅវិញមកមកធ្វើការជាមួយបារាំងជាមួយខ្មែរយើងនិងទៅ នៅជំនាន់កាលធ្វើនៅអូឡាំពិកនិងខ្ញុំបានពួកម៉ាកពីនាក់ដែលកាន់អែសប៉ាទ័រនិងកាន់អាអិរុញឡើងនិងខ្ញុំដល់ពេលមានណាពួកម៉ាកវានៅស្ទាន់លើនោះ បានវាអត់នៅវាទៅលេងស្រុកនោះពេលគេត្រូវការទៅខ្ញុំក៏កាន់អាអេស្តាទ័រនិងជំនួសវាទៅ រុញឡើងលើខ្ពស់ៗនិងបានគេប្រើខ្ញុំទេកាលនិង គេប្រើខ្ញុំថាប្តែងអានុះវាទៅផ្ទះ ប្តែងកាន់ជំនួសវាមួយថ្ងៃពីថ្ងៃទៅខ្ញុំក៏កាន់ឡើង រុញពីដីនិងឡើងលើទៅអេស្តាទ័រ ខ្ញុំធ្វើការនិងវេទនាអាគារវេទនានិងវាជាធម្មតាទេ ធ្វើមេចកសិករវាត្រូវតែចឹងហើយ។ ហាហា កម្មករវាត្រូវចឹង។

ក៖ បារខ្ញុំសុំសួរលោកតាថាតើលោកតាមានបទពិសោធន៍អ្វីខ្លះធ្វើអោយជីវិតសប្បាយដូចជាកូនរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលធ្វើអោយលោកតាសប្បាយ?

ខ៖ ទេអាគាររៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍និងវាយុណាស់ហើយ កាលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយយាយខ្ញុំនិងវាយុដែលហើយដូចជាកាលវេទនានិងវាវេទនាតាំងពីក្មេងមក ការហើយវាចេះតែរីកចំរើនមកណា។ បានមកដល់ជំនាន់នេះទៀតខ្ញុំវាវាងធ្ងន់តិចហើយ ធ្ងន់និងមិនបានអីទេ ធ្ងន់និងដីរដ្ឋដែលចែកអោយនិង ខ្ញុំដូរយកលុយយកមកទុកទិញម្ហូបទិញអីធ្វើបុណ្យធ្វើទានខ្លះ បានធ្វើបុណ្យធ្វើទានអោយបានបុណ្យបានកុសលបានអីខ្លះនៅក្នុងខ្លួនណា ព្រោះពេលយើងស្លាប់ទៅមិនដឹងជាទៅកើតជាស្តី ក្រែងលោយើងធ្វើបុណ្យធ្វើទាននិងក្រែងលោយើងនិងជួយទៅបានឡើងឋានសួគ៌អី បានកើតមកជាមួយកូនអ្នកមានអីទៅវាធ្ងរ ហាហា រាល់ថ្ងៃនិងគិតចឹង បានមានតែប៉ុននិងទេ។

ក៖ បារចឹងសុំនូវជាចុងក្រោយខ្ញុំអាចសុំសួរលោកតាថា តើលោកតាចង់ផ្តាំផ្ញើអ្វីខ្លះទៅកាន់កូនចៅជំនាន់ក្រោយដែលគេបានស្លាប់សំលែងលោកតា និងណា?

ខ៖ បានគ្រាន់តែសូមផ្តាំផ្ញើកូនក្មួយកូនចៅ បានម៉េចបងប្អូនទាំងអស់នៅប្រទេសកម្ពុជាយើងខំរក្សានូវភាពសង្ខេបស្ងប់ស្ងាត់ដើម្បីការអនុវត្តន៍ព្រោះថាប្រទេសជាតិគេអាឡូវនេះកំពុងតែរីកចំរើន ក្នុងការរកទទួលទាន បានកុំយកគ្រឿងញាស់ ឬក៏អំពើណាមួយមិនគួរគាប់បី បានសូមអោយបងប្អូនកូនក្មួយឬក៏កូនចៅទាំងអស់ ម៉េចទាំងអស់បានបោះបង់ចោលអោយអស់ទៅ យើងខ្ញុំសាងនូវអាយុជីវិតយើងព្រោះយើងមិនដឹងជាស្លាប់នៅពេលណា ព្រោះថាបើយើងស្លាប់ទៅយើងកាន់អំពើអាក្រក់ យើងច្បាស់ជាមនុស្សអាក្រក់ដែលហើយ ហេតុដូច្នោះហើយសុំកុំអោយហួសទាំងអស់គ្នានិងណាបាន។ កាន់អំពើល្អអោយបានសេចក្តីសុខសេចក្តីចំរើនគ្រប់គ្នាចុះ។

ក៖ បារអស់ហើយលោកតា?

ខ៖ អស់ហើយបាន ហាហា មានអីទៀត។

ក៖ បារចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំសូមអរគុណលោកតា សំរាប់ឧកាសដែលលោកតាបានផ្តល់អោយខ្ញុំធ្វើការសំភាសន៍អំពីជីវប្រវត្តិរបស់លោកតា ហើយក៏សូមជូនពរអោយលោកតាមានសុខភាពល្អ និងមានអាយុវែង បារអរគុណលោកតា។